

Ohhoh kuinka ihmetteli:
asuinpaikat armahimmat
kuten karhun kammiossa
taivaskatto korkealla,
sivulla salo sininen,
sammalseitin siivilässä.

Lauhkeana lammasmaita
siitä kauemmas samosi.

Ohtoseni, lintuseni,
kaunoiseni, kultaiseni.
Anna rauha, muista meitä,
ukkoseni, lintuseni,
käypä kaiten karjamaita.

Höyheneukko kättä antoi,
metsä mieskin suukon suihki.
Onko otsoni sekaisin:
orjanruusua tavoitti
karvaisella kämmenellä.

Siitä muisti, kahta kättä
taputteli jyskytteli:
pienet hällä peittämättä,
naavaliina laittamatta,
unilaulut laulamatta,
Unetar on ihmeissänsä
kynnyksellä kurkkimassa.

Laulanpa siis lapsosille
kultamaista, kukkuloista,
karikoista, kaukaloista,
syvänteistä syyspimeään,
lunnunradan liitelyistä